a ¶ Abſentare. Et ſi hoc faciũt ꝓpt̃ vtilitatẽ eccleſie cenſent̃ eſſe pñtes. ſ. de cleri. nõ reſi. ex pte. peregrina ri tñ ad loca remota nõ debet epẽ ſine licẽtia pape. de ꝯſe. di. v. nõ oportet. ij. ⁊. ſ. de voto ⁊ vo. redẽ. magne.
b ¶ Cõmode. Et ſic dicũt tunc nõ poſſe. xxij. q. ij. faci/ at. ff. ð ꝟ. ſig. l. ne

Additio pos ꝑculo (vi. ð ꝟ. ſig. intelligen tia ſuper. iij. glo. Johan. an.)
c ¶ Non decet. Inſpiciẽdũ ẽ ẽ i ꝯceſſiõe ꝓuilegij quid deceat. ad idem. ſ. eo. li. de elec. cũ nõ deceat cũ ſuis ꝯcor.
d ¶ Indulge/ mus. Iſta ẽ igit̃ iuris indulgẽtia quã hñt epi: ali/ am habes. ſ. eo. ꝙ nõnullis. aliã ſ. ð pe. ⁊ re. c. vl. aliã. ſ. e. li. ð off. dele. c. ij. aliaꝫ de ſen. excõ. q2 ꝑicu loſum. aliã. ſ. de iura. calũ. c. fi. ad de aliã ꝑ Cle. de cele. miſ. dignuꝫ

Privilegia iuris q̃ hñt epiſcopi

Ad. (⁊ de ꝓuile. c. ij. Jo. an.) eandẽ i dulgentiã hñt ꝑ dicatores: minores: vt. ſ. eo. in his (ibi dixi an epẽ hãc indulgentiã ꝯcedere poſſet Jo. an.) ⁊ iſta indulgentia pñt vti epi abſq; dioceſanoꝝ vl' parochialiũ pſbytero/ rũ licẽtia: abſq; tñ parochial' iuri ꝑiudicio: vt ibi dicit̃. cũ iſto aũt altari viatico poterit epẽ: pone vadens ad curiã ð mane añ campanã dici dicere vl' facere dici miſ ſam ⁊ ꝑgere viã ſuã. ⁊ ſic nõ ipedict̃ i dieta: qð fieret ſi hr̃et neceſſe expectare diẽ ⁊ horã ſolitã in oportunita tem eccl'ie. e ¶ Trãſgreſſiõe. Licet eni poſſint celebra re i loco iterdicto: nõ tñ alta voce admiſſis iterdictis ⁊ interdictum violando. ſ. eo. ꝙ nõnullis.

Diuiſio

Q (sic) T ſi. ¶ Primo ponit ꝓhibitiõis cãm. Secũ do ibi: Vt tñ ꝓhibitionẽ. Tertio ibi: Illi au tem. cũ moderati tpis adiũctiõe iſligat penã Do. Et ſic cõſtrue. ⁊ ſi. i. q̃uis ignoratiões ſint iure ci/ uili ꝓhibire tãq; graues legibus: ⁊ ꝯtra naturali equi/ tati. q̃s vulgaris elocutio noiat repreſalias q̃bus ali⁹ ꝓ alio ꝑgrauat̃ vt tñ ⁊c̃. f ¶ Elocutio. Intelligas q̃ rnndã locoꝝ. ⁊ no. ꝯſiderandũ q̃liter vulgus loquatur ff. de fũ. in. ⁊ inſtru. le. l. cũ de lantonis. §. aſinã. ſ. eo. li. ð re. ec. nõ ali. h ꝯſultiſſimo. ⁊. ſ. de ſpõ. ex l'ris. j.
g ¶ Pregrauat̃. Qð eẽ nõ debet. ſ. de his q̃ fi. a ma. ꝑ te ca. q̃ſiuit. C. ð inof. teſt. ſi q̃s ſuo. ꝯ. de reg. iu. nõ debet

Ad. cũ ſuis ꝯcor. (ꝑ q̃ iura ⁊ hãc decre. dicũt Gar. ⁊ Arch. epm non poſſe ꝯcedere vt cleric⁹ ꝓ clerico pignoretur. Guil. habet hoc ꝓ dubio Jo. an.) nõ ob. ꝙ heres bono rũ poſſeſſor ꝯuenit̃ ꝓ defuncto: q2 eadẽ ꝑſona cẽſet̃ idẽ in ſucceſſore ad ꝑdeceſſorẽ. ſ. de ſol. c. j. C. ſi cer. pe. l. j. nec ob. de fideiuſſore q̃ rõne ſue obligatiõis ꝯuenitur: tñ ꝯuenict̃ ſuato tenore illi⁹ auc̃. C. de fideiuſ. auc̃. pſen te. ⁊ qð no. ſ. de fideiuſ. c. ij. in. j. glo. ſꝫ q̃rebat h Gar. an ꝯdẽnato debitore itelligat̃ cõdẽnat⁹ fideiuſſor. So. aut ẽ fideiuſſor ꝯtr⁹ aut iudicij. In cõtractu ꝯdena/

epi eorũq; ſuꝑiores ſe habẽt diuerſis ex cauſis a ſuis eccle
a ſijs ⁊ dioceſib⁹ abſentare fre
b quenter: nec ſemꝑ pñt cõmo/ de ad eccleſias accedere pro f miſſa celebrãda vl' audienda
c in ipis ſine q̃ eos trãſire non decet abſq; cauſa rõnabili vl
d lam diẽ pſenti ꝯſtitutione in dulgem⁹ eiſdẽ: vt altare poſ/ ſint habere viaticũ ⁊ in eo ce lebrare ac facere celebrari:
e vbicũq; abſq; interdicti trãſ greſſione illis ꝑmittitur cele brare vel audire diuina. **De iniurijs ⁊ dãno dato.** Grego rius. x. i generali ꝯci. Lugd. **Repreſalie contra ꝑſonas ec cleſiaſticas concedi vel ꝯceſ/ ſe nõ debẽt extendi: ꝯtra faci entes niſi reuocẽt infra men/ ſem ſeculares ſunt excõicati: vniuerſitates interdicte Jo/ han. an. ca. I**

E T ſi pignoratiões q̃s vulgari elocu/ tio repreſalias no
g minat: in q̃b⁹ ali⁹ ꝓ alio pre/
h grauat̃: tanq; graues legib⁹
i ⁊ eq̃tati naturali cõtrarie ci/ uili ſint ꝯſtõne ꝓhibite. Vt
k tñ eaꝝ ꝓhibitio in ꝑſonis ec cleſiaſticis tãto ampli⁹ timea
l tur: quãto i illis ſpãli⁹ inhi/
m bentur eas concedi contra ꝑ ſonas ꝑdictas ſeu bona ipſo rum aut q̃ntũcũq; generalit̃ ꝑtextu cuiuſuis ꝯſuetudinis
n quã poti⁹ reputam⁹ abuſum
o fore cõceſſas: ad illas extẽdi
p pñti decreto diſtrictius inhi/ bemus. Illi aũt qui contra

to debitore nõ itelligit̃ ꝯdẽnat⁹ fideiuſſor ꝯtr⁹: ſꝫ agẽ/ dũ erit cũ eo actiõe ex ſtipulatu. ff. ð fideiuſ. grece. §. ſi cũ fideiuſſore. ibi eni d2 ꝙ agit̃ cũ vtriſq;. ſi eni ꝯdẽna to debitore ꝯdẽnaret̃ ⁊ fideiuſſor. ad q̃d ageret̃ cum fi deiuſſore. ſi ꝟo fideiuſſor nõ iteruenit i iudicio ſi tñ ꝓ miſit reũ i iudi/ cio ſiſti. ꝯdẽnato reo abſoluitur fi deiuſſor: q2 iã ad impleuit qð pro miſit: videlicꝫ q2 fecit reũ iudicio ſtare. ff. de fide/ iuſ. grece. §. j. ſi aũt iudicatũ ſol ui ꝓmiſit: ꝯdem nato reo ꝯdẽna/ tur ⁊ fideiuſſor ꝑ ꝯſeq̃ns. ff. iudi. ſol. l. j. ⁊ ẽ idẽ di/ cẽdũ ſi toti⁹ cau ſe fideiuſſor ẽ ac/ cept⁹: vt i ꝑdicto. §. ff. de fideiuſ. grece. §. j. ad fi. §. Item q̃rebat ipe Guil. Quid ſi cleric⁹ ꝓncipal̃ debitor cui⁹ occa ſiõe repſalie ſũt ꝯceſſe capt⁹ ẽ: an habeat hec decre ta. locũ: dicũt q̃/ dã penã iſti⁹ de/ cre. locũ nõ hr̃e: tũ q2 h idẽ grauat̃ ꝓ ſeipõ: tũ q2 ꝯſtõ penal' eſt ⁊ reſtringẽda. ad h. ſ. e. li. de elec. ſtatutũ.
h ¶ Legib⁹. C. ne vx. ꝓ ma. pro. ne fil. ꝓ pa. ꝑ totum. (⁊ auc̃. ⁊ oĩno ibi poſita ſũpra ð corꝑe vt nõ fi. pigno. §. j. col. v. ad idẽ. ff. ꝙ me. cã. l. extat. C. ð ac. ⁊ ob. auc̃. Inn. Jo. an.) ⁊. C. vt null⁹ ex vica. c. ꝓ alie. vica. demo. l. j. eſt eni ſancti⁹ nocentẽ impunitũ relinquere q̃ꝫ inno centẽ ꝯdẽnare. ff. de pe. abſentẽ. bñ ẽ tñ interdũ repire ꝙ lege ꝑmittẽte punit̃ aliq̃s ſine culpa ſꝫ nõ ſine cau/ ſa. qð dic vt. ꝯ. de reg. iu. ſine culpa. i ¶ Naturali. cõ cor. igit̃ hec eq̃tas natural' rigori: q̃ eſt ꝙ alter alterius odio nõ grauet̃: ⁊ ꝙ q̃s nõ locupletet̃ cũ alteri⁹ iactura ꝯ. ð re. iur̃. nõ debet. ⁊. c. locupletari. ⁊ qð q̃s alteri nõ faciat ⁊c̃. j. di. in ꝓn. ſ. ð ma. ⁊ obe. dilecti. interduꝫ tñ diſcrepãt. ſ. e. li. ð re. per. c. vno. cũ ſuis ꝯcor. (ff. q̃ et a q̃b⁹. l. ꝓſpexit. q̃ q̃d dicat vi. de fer. c. ij. ſup. j. glo. Jo. an.) k ¶ Eccl'iaſtici. Clerici tẽplarijs: hoſpitalarijs ꝯuerſis ⁊ deo deuoti. xvij. q. j. duo. ſ. ð ſen. ex. parochia nus. ſ. e. li de elec. ſciãt. l ¶ Speciali⁹ inhibent̃. Tol/ le qð ẽ. ꝯ. pñti decre. diſtricti⁹ inhibem⁹ ⁊ redeas. ſ. eas ꝯcedi ⁊c̃. ſolet eni pl⁹ timeri qð ſpãlit̃ ⁊c̃. xxiij. di. q̃q;. ⁊. ſ. de here. ſi aduerſus. m ¶ Cõcedi. Pro credito cle rici vni⁹ dioc̃. ꝯ clericos alteri⁹ dioc̃. i q̃ ſit debitor ꝯſti tut⁹: ſeu ꝓ credito alicui⁹ laici vni⁹ dio. ꝯ laicos ⁊ cleri/ cos alteri⁹ dio. ꝙ graui⁹ eẽt. Dicũt tñ docto. ꝙ. c. illud xxiij. q. d. dñs: nõ eẽ correctũ: tũc. ſ. qñ dñs vel ciuitas req̃ſita nõ vult iuſticiã facere: ita ꝙ ⁊ tũc ad clericos ñ extẽdat̃. n ¶ Abuſum. q2 ꝯ libertatẽ eccl'iaſticã. ſ. ð iureiur̃. c. j. o ¶ Extẽdi. Facit differẽtiã int̃ cõcedi et extẽdi: q2 ciuitas vl' ſuꝑior d2 ꝯcedere: ille cui cõcedũt d2 extẽdere: puta q2 ciuitas Boñ. dedit repſalias ciui ſuo ꝯ florẽtinos quas ille extẽdit ad clericos. p ¶ Di/ ſtricti⁹. i. ſtricte vl' ꝓprie ſcꝫ q̃ꝫ ꝑ ciuilem cõſtitutioneꝫ

Differentia inter concedi ⁊ extẽdi

inhibitū eſſet: a ¶ Preſumptionē.i. ꝯceſſionē vel ex/tenſionē repreſaliaꝝ. b ¶ Menſem. Quot dies hr̄e debeat mēſis: dixi ſ̄. e. li. de elec. q̄ iir. q̄d ſi infra menſem iſtū ꝓceſſum fuit ad actū: q2 fuit pſona eccl'iaſtica pro alio pignorata: nūq̄d habebit locū hec pena infra menſez: dic ſm Har. ꝙ i ſtatū ꝓſtinū reuocādū erit infra mēſem .ſ. de ſen.exco. q̄cūq̄z. vel ſm Guil. re/uocatō re itegra fieri debet anq̄z ꝓcedat ad actū. al's locum habz pena. Ar. ff. mā. ſi mandaſſez. ff. ad mace. ſi tn̄. et l. filius. ſ̄. de re/ſcrip. ex pte deca ni. ſz ſi an̄ iſtam ꝯſtōnem cōceſſe erāt vl' extēſe re/preſalie ꝯ cl'icos nō habet locum pena: q2 cōſtitu/tio futura reſpi/cit. ſ̄. de cōſti. c. vl. nō tn̄ ampli⁹ vtet' illis: nec eas extēdat: al's hu/ius cōſtitutiōis pena locū habe/bit q̄ eſt late ſentētie: vt ptz ex ꝟ boſbiaceat (Idē Guil. Arch.

Diuiſio R Oma/na ec. ¶ Primo cuz duplici modifi/catione declarat ius vetus ⁊ exce ptionem ſubdit: Secūdo ibi: Si etiam. illud pro/gat ſecundā mo/deratione tollēs ⁊ forſan tertiam tēperās. Et dicebat Hoſt. ꝙ hic erat vnū mirandū qm̄ pmū dictū ſtatim corrigitur p ſcdm. Jo.an. c ¶ Licet. i. licitū eſt. d ¶ Viſitanti. Quod ſingulis annis facere poteſt ſeruata forma decre. ſ̄ c. li. de cenſi. romana. etiā ſi epi nō ſint negligentes. co. ti. c. vl. ⁊ tolle hic qd̄ ē infra ꝓpria auctoritate punire eos q̄ tunc ⁊c̄. e ¶ Alijs. Quibuſcū q̄z etiam ſi de familia ſua nō ſint. f ¶ Illo. Trāſmittit: qd̄ eſt infra. g ¶ Debita. Qd̄ dic vt no. ix. q. iij. c. ij. ſ̄. de offi. or. pa Addi. ſtoralis. (Hoſti. remittit ad decre. romane. ſ̄. eo. li. de ſup. neg. pl. Jo. an.) h ¶ Punire. Et ſic eſt iudex in An quis pōt eē iudex in cau ſa ſua cauſa ſua. ad idem. xxiij. q. iiij. guilliſarius. ſed contra: quia nemo ſibi vel ſuis ius dicere debet. C. ne quis in ſua cauſa. l. vna. xxiij. q. iiij. inter querelas. ⁊. q. v. ꝺ occidendis. ⁊. iiij. q. iiij. c. j. de hoc vide. ij. q. vij. ſi quis ergo. ⁊. ſ̄. de cleri. maledi. c. j. (Hoſtiē. alle. C. de his q̄ ad eccle. confu. l. denunciamus. ff. de iudi. l. iulianus. quorū lega. l. j. j. rūſo. de iuriſdi. om. iu. q̄ iuriſdictiōi. ꝺ of.

fecerint aduerſus perſonas eaſdē pignorationes ſeu repreſalias ꝯcedēdo vel extenden a do ad eas niſi pſumptionem hmōi reuocauerint a ꝯceſſionis vel extenſionis tpe infra b menſem ſi pſone ſingulares fuerint: ſnīam excōicatiōis incurrant. ſi vo vniuerſitas eccleſiaſtico ſbiaceat iterdicto.

De penis. Innocenti⁹. iiij.

De veteri iure poterit archiepiſcopus cū in ꝓuincia ſua iuriſdictionem ſuaz exequit' punire notorios iniuriātes ſibi nunciis ⁊ familie ſue: ſi per id ſua iuriſdictio īpediat': al's non: niſi ꝯſuetudo ampli⁹ tribuat ſz hodie tales iniurias tunc punit: etiam ſi iuriſdictiōem nō īpediāt. h. d. Jo. an. ca. I

R Omana eccleſia: c ⁊. j. Licet autē re/menn. archiepō ſuā d ꝓuinciā viſitanti eos q̄ tunc ſibi vel ſue fami/e lie aut alijs q̄s ꝓpt' h p eādē ꝓuinciā dirigit ⁊ etiā qn̄ ꝯciliū ꝯuocat eos q̄ nūcijs ſuis f q̄s p illo vl' al's p ꝓuinciam g ipſā ſua debita iuriſdictione vtēdo trāſmittit iniuriari p̄/ſumūt: ſi hac occaſione ſua i/ h his impediat' iuriſdictio: p iniuria hmōi dūmō exiſtat no/toria ꝓpria aucte punire: niſi ampli⁹ ei de remēſis eccl'ie cō/ſuetudine cōpetere dinoſcat'. ¶ Sibi etiā ⁊ metropolita/ i nis illis in ſuis ꝓuincijs dū ſic in alijs iuriſdictionē exer/ k cent: puniendi manifeſtas et notorias offenſas tūc eiſdem l illatas vel ſuis etiā ſi exinde impediri iuriſdictionez hmōi nō ꝯtingat: libera ſit de nr̄a ſpeciali conceſſiōe facultas.

B onifacius. viij. bittereñ. epo. **Docet hec decre. quibus aſſiſtentibus fieri debeat degradatio: quib⁹ veſtib⁹ ornamētis libris ⁊ inſtrumentis i degradatione fiat hec expoliatio: ⁊ quib⁹ verbis vtat' ipſe degradans Jo. an. ca. II**

D Egradatio qualiter fi/eri debeat a nobis tua fraternitas requiſiuit: ſuper quo tibi taliter rn̄dem⁹: ꝙ vbalis degradatio ſeu depoſitio ab ordinibus vl' gradib⁹ eccl'iaſticis ē a ꝓprio epo ſibi aſſiſtēte in degradatiōe clericoꝝ in ſacris ꝯſtitutoꝝ ordi/nib⁹ certo epoꝝ numero dif/ m finito canonibus facienda:

preſſ. ſenatus Jo. an.) Dixit hic Bern. ꝙ ſi iniuria illata plato ipm tm̄ ꝯtingit: nō pōt aliquē p iniuria illa punire. ſi vo tangit eccl'iam vel publicā vtilitatē poteſt iniuriātes punire: imo nec talē iniuriam remittere poſſet. lxiij. di. ſalonitane. ad inſtar filijfamilias q̄ poteſt remittere iniuriaz ſibi factā inquantum ipm tangit: ſed non iq̄z tū tāgit pr̄ez de iniur. l. j. §. vſ q̄z adeo. iniuriā igit' ſibi vl' ſuis illatā p quā eius iuriſdictio īpedi tur poterit puni re archiepiſcop⁹ ſi notoria fuerit: al's nō. de veteri iure niſi ꝯſuetu/do ampli⁹ tribu eret: puta ꝙ etiā notorias (immo etiam occultas: dummodo de il/lis conſtare poſ/ſit ſm Hoſtien. ⁊ Archi.) ⁊ eas que iuriſdictio/nem nō impedi/rent punire poſ/ſent. conſuetudo enim iuriſdictio nem tribuit. ſ̄. ꝺ foro compe. cum contingat. ſz modo Inno. iuriſdictionem ipſoruz ꝓrogādo huius decre. bn̄ficio cō cedit ꝙ tales iniurias etiaz ſi iuriſdictionē impe diāt punire poſ/ſint. i ¶ Alijs. Ad idē. ſ̄. e. li. ꝺ of. or. c. j. in fi. k ¶ Et. p. i. vel ſm alios (ſcilicz Addi. Hoſt. Jo. mo. ⁊ Arch.) ꝓprie: vt ſcʒ etiam manifeſtos p publicā famā. ex de accu. qualiter. ij. punire poſſint. l ¶ Exinde: Id eſt ex iniurijs ſupradictis.

D Egradatio. ¶ Duo facit ꝓncipalit'. In prima Diuiſio conſultatio. In ſcd̄a rn̄ſio ibi: Super q̄. Et hec duo facit. Primo tractat de verbali. Scd̄o de actuali. ibi: Actualis. Iterū ſcd̄a duo facit. Primo dans ſimi/le ponit formā ſubtractiōis inſigniū. Scd̄o formā vborum ibi: Poterit aūt. ⁊ determinat no. p Guil. in ſpe. de accu. §. ſecundo loco. ꝟ. ⁊ no. ⁊ ver. ſe. ⁊. §. quarto p totum. §. ⁊ per Fran. vercel. ſ̄. eo. li. de re iudi. ad apo/ſtolice: ſumpta occaſione a depoſitione imperatoris: ꝺ qua ibi Jo. an. Bene ſciebamus qualiter clericus de/gradatus tradendus erat curie ſeculari. ſ̄. de verbo. ſigni. nouimus. ſed prius erat ſciendum qualiter debe/ret degradari. m ¶ Canonibus. v. q. vij. felix. ⁊. §. ſi autem. ⁊. c. ſequen. adiunget enim ſibi epiſcopus i cauſa presbyteri ſex epiſcopos. i cauſa diaconi tres vt ibi: Numerus epoꝝ in degradatiōe